

BERLIN I ŚLADACH HAMBURGA.

Najliczniejsze formacje ciężkich -- bombowców od początku wojny -- jak podał Londyn -- uderzyły ubiegłej nocy na Berlin, okręg Mannheim i Ludwigshafen. Ilość zrzuconych bomb wynosiła 3.000 ton. Głównym celem nalotów była stolica Rzeszy, -- na której skupił się koncentryczny atak -- olbrzymiej większości bombardujących eskadr. Nalot rozpoczął się o godz. 9-tej -- wieczór i trwał 30 minut, w czasie których zrzucono -- prócz setek innych -- 350 szt. samych dwutonowych bomb. Silne zachmurzenie przeszkadzało obserwacji skutków nalotu, jednak olbrzymia łuna licznych i rozległych pożarów przebiła warstwy -- chmur. Mniejsze formacje uderzyły na -- Mannheim i Ludwigshafen przy dobrych warunkach atmosferycznych. Straty wynoszą -- tylko 32 bombowce, co jest znikomym odsetkiem ogólnej ilości zaangażowanych w nalotach aparatów. W poprzednią noc silne formacje RAF-u bombardowały Ludwigshafen tak, iż miasto to niszczone było przez -- 2 noce z rzędu. Szybkie Moskity atakowały Berlin i zach. Niemcy, przygotowując -- niejako grunt pod generalny nalot. W oba dni Amerykanie swymi latającymi fortecami bombardowali Norwegię i zach. Niemcy, -- a skrzydła brytyjskich myśliwców wznosiły wroga nad zachodnimi krajami okupowanymi.

Szwedzki dziennikarz, który wrócił z Niemiec opowiada o katastrofalnym spadku nastrojów na skutek wielkich nalotów. -- Drednie Goebbelsa o odwetowych nalotach -- czy skuteczności przeciwlotniczej obrony Rzeszy, wykpiwane są dowcipem opowiadany często i publicznie, że "ubiegłej nocy -- były nad Niemcami samoloty brytyjskie i amerykańskie. Zestrzelono 69 aparatów. -- Straciliśmy 1 myśliwiec i ... 1 miasto".

KOROSTEN-OWRUCZ-RECZYCA -- ZDOBYTE.

Ofenzywa rosyjska na froncie od -- Homla po Korosten wzrasta na sile. Uderzenie od zachodu na Reczycę oddało tę -- bazę w ręce Rosjan, którzy kierują teraz

atak w kierunku Prypeci na Mozyrz, oddalony od linii bojowej tylko 25 km. W ciągu dwudni posunięto się na zachód od Reczycy o -- 56 km. i zdobyto Wasilewicze. Homel jest -- coraz więcej zagrożony, jego łączność z Mińskiem prawie nie istnieje. Poniżej czerwona armia zajęła Korosten, oddalony od granicy Polski o 90 km., skąd w szybkim marszu podeszła pod Owrucz i zdobyła go szturmem,

W rej. Fastów-Zytomierz Niemcy skoncentrowali połowę swych wszystkich rezerw w sile 18-tu dywizyj i rozpoczęli kontr -- ofenzywę w kierunku na Kijów. Moskwa wyraża zadowolenie z akcji niemieckiej, która winna wyczerpać ostatnie rezerwy, jakimi -- O.K.W. dysponuje. Kontrataki niemieckie -- trwają z niesłabnącą siłą, wspierane silnym lotnictwem i oddziałami, ściągniętymi z innych odcinków. Rosjanie ewakuowali Zytomierz, a odparłwszy 21 niem. ataków zahalo -- wali -- według Moskwy -- ofenzywę, w której -- Niemcy ponieśli olbrzymie straty.

Na innych odcinkach według Moskwy bez zmian. O.K.W. jednak donosi o silnym natarciu rosyjskim na linię Witebsk-Orsza, gdzie wojska niemieckie musiały się wycofać na -- nowe pozycje oraz w łuku Dniepru, gdzie -- Berlin donosi o niesłabnącej sile rosyjskiej ofenzywy.

WŁOCHY -- BAŁKANY.

We Włoszech nadal akcja patroli. Za to na terenach okupowanych przez Niemców -- wrzenie wzrasta. W Alpach uformowały się -- włoskie formacje górskie, zaopatrzone w -- broń automatyczną i artylerię i przeszły -- do ataku na oddziały niemieckie. Na linii Como-Lago Maggiore rozgorzały również ciężkie walki z okupantem. We Florencji ogłosili Niemcy stan wyjątkowy.

W rejonie bałkańskim opanowanie Leros przez Niemców wywołało akcję prasy angielskiej, która przyznając błahość niemieckiego sukcesu, podnosi zagadnienie prestiżu i -- nie chce więcej słyszeć nawet o najdrob -- niejszych porażkach w basenie śródziemnomorskim. Tymczasem Niemcy rozpoczęli atak na wyspę Samos. Wywoła to zapewne nową burzę prasową w Anglii, skoro dzienniki żąda

ję już o Leros szczegółowego śledztwa. An-
kara doniosła, że brytyjscy komandosi do-
konali wypadu na wyspę Simi, zniszczyli nie-
miecką kwaterę, urządzenia obronne i sprzęt,
powracając bez strat.

W Bułgarii szerzy się silny niepokój.
Ludność Sofii opuszcza miasto masowo, a
rząd przygotowuje w pośpiechu ewakuację
stolicy.

GŁOS USA O KONFERENCJI W MOSKWIE.

Cordell Hull przemawiał przed Kongre-
sem amerykańskim na temat konferencji mos-
kiewskiej. Na wstępie podkreślił on, że
konferencja odbyła się w momencie, gdy alia-
nci przeszli na wszystkich frontach do ofe-
nazy, gdy naloty zdają cios po ciosie
niemieckiemu przemysłowi. Każda godzina
wykazuje coraz jaśniej, że Niemcy będą mu-
sieli pójść za przykładem Włoch. W miarę
postępujących zmian stają przed aliantami
coraz to nowe problemy, przede wszystkim
zagadnienie przyspieszenia końca wojny i
współpracy aliantów po zwycięstwie dla za-
bezpieczenia pokoju. W przyszłości będzie-
na bowiem niemniej ważna niż jest obecnie.
Wszystkie mocarstwa uznały konieczność utwo-
rzenia organizacji międzynarodowej, w któ-
rej każde z państw niezależnie od swej
wielkości miałyby jednakowy głos. To sta-
nie się kamieniem węgielnym tej organiza-
cji. W czasie konferencji nie zostały za-
warte żadne tajne umowy. Mocarstwa zobo-
wiązały się dążyć do rozwiązania wszyst-
kich problemów przyniesionych przez wojnę,
dla zapewnienia narodom tego, co obiecywała
iż Konstytucja Atlantycka: wolności osó-
bistej, sumienia, pracy i swobody wyboru u-
stroju. Dla rozwiązania tych zagadnień po-
stanowiono utworzyć komisję doradcą w
Londynie. Inną komisję powołano do rozpa-
trzenia spraw śródziemnomorskich. Austrii
pozwolono wrócić niepodległość, musi się
jednak sama przyczynić do tego. Załatwiono
również sprawę ukarania zbrodniarzy wojen-
nych. Naturalnie w ciągu dwóch tygodni na-
rad nie zdołano rozwiązać tych problemów.
To było to zresztą celem konferencji.
Przede wszystkim nie poruszono sprawy gra-
nic, odkładając to zagadnienie do czasu
końca wojny. Odrzucone wszelkie po-
zycje na sfery wpływów, wszelkie układy
poszczególnych rządów przez które usiłowa-
ły one zapewnić sobie oddzielne stanowi-
sko w świecie lub w bezpieczeństwie. Hull
wyraził dumę, że Stany Zjednoczone biorą
tak czynny udział w zabezpieczeniu pokoju
i wolności.

Na marginesie mowy Hulla warto zazna-
czyć, że moskiewskie "Izwestia" zamieściły

czelowy artykuł na temat Federacji naro-
dów europejskich. Pismo wyraża się o pro-
jektach tego rodzaju z uznaniem i aproba-
tą.

ROZNE WIADOMOSCI.

- Premier Rikofajczyk odbył narady z
premierem Unii Afrykańskiej gen. Smutsen,
konferował także z nuncjuszem papieskim
Godfreyem.

- Londyn opublikował tajny rozkaz Him-
mlera z dnia 15. września, w którym naka-
zuje on w wypadku ewakuacji ziem polskich
deportować względnie zgładzić w pierwszym
rzucie inżynierów, majstrów i fachowców
polskich, w drugim zaś lekarzy, aptekarzy-
i sanitariuszy.

- W Majdanku zamordowano w paździer-
niku 16.000 Żydów.

- Trzech polskich lotników Gładys, Zac
i Copsztynowicz otrzymali najwyższe bry-
tyjskie odznaczenia lotnicze.

- Szwajcarski korespondent "Swenske
Tidnadsbladet" donosi, że marsz. Petain zgło-
sił rezygnację. Wysiłki Laval'a by zmie-
nić decyzję marszałka zostały bezskutecz-
ne.

- Radio węgierskie ogłosiło, że Cordell
Hull oficjalnie stwierdził, iż w stosun-
kach amerykańsko-fińskich nie się przez-
wojną nie zmieniło. Emancjacja ta wywo-
łała w Finlandii ogromną sensację, otwie-
ra bowiem wszelkie możliwości wycofania
się jej z wojny.

NOWA ZBRODNIA NIEMIECKA.

W dniu dzisiejszym t.j. w sobotę 20.
brn. o godz. 3-mej rano kaci niemieccy za-
mordowali dziesięciu polskich zakładni-
ków na zbitej ulic Limanowskiego i Wie-
lickiej w Podgórzu, w odwet za zabicie
strażnika więziennego rzekomo przez orga-
nizację niepodległościową. Wypadek ten
jak zeznają naoczni świadkowie - był oso-
bistym porachunkiem zemsty na tle zgrę-
nia się nad więźniami przez zamordowane-
go zwyrodnialca.

OSTATNIE WIADOMOSCI - godz. 8.30.

- Ostatniej nocy bombardowano Niemcy.
- Rosjanie dokonali nowego głębokiego
wyłomu w poz. ojach niemieckich w łuku
Dniepru w rej. Czerkas.

- Marsz. Petain przebywa w prywatnej
willi pod silną strażą niemiecką. Arres-
towano jego przyjaciół, w tym trzech ge-
nerałów.

W. FURIUSZ PRASY: Stary Koń-150, Biała-50.

MOZLIWOSCI PRZEWROTU W NIEMCZECH.

O przewidywanym, wewnętrznym załamaniu się Niemiec i jego skutkach tyle się mówi i pisze, że dobrze jest zastanowić się nad tą kwestią.

Nie ulega wątpliwości, że klęski na lądzie, morzu i w powietrzu, upadek faszystowskich Włoch, straty w ludziach, przeniesienie wojny do wnętrza kraju przez samoloty alianckie, groźba nowego frontu na zachodzie, braki surowców, żywności, rodnym sił roboczych, środków transportowych, wzrastający opór w zajętych krajach i t.p. w sumie coraz widoczniejsza dysproporcja między szumnymi hasłami i zapowiedziami hitleryzmu a ponurą rzeczywistością, muszą do głębi wstrząsać całym społeczeństwem niemieckim. Miliony Niemców przeżywają strach przed przyszłością i odpowiedzialnością za masowe gwałcenia praw boskich i ludzkich, odczuwają zmęczenie wojną, zawód, zniechęcenie i bezcelowość dalszych ofiar. Wszystkie te nastroje i uczucia są jednak natury przeczącej i biernej, nie zawierają więc w swej istocie pierwiastka i chęci pozytywnego czynu. Są one podłożem, na którym dopiero może się sformować czynna wola zmiany.

Do gwałtownego przewrotu polityczno-społecznego dochodzi wtedy, gdy tęsknota za zmianą nieznoszonego stanu przemieni się wśród mas z biernej negacji w żądanie czynu, zesumuje się w konkretnym, wspólnym, pozytywnym hasle i znajdzie przywódców.

Znany naogół dwa rodzaje gwałtownych przewrotów czyli rewolucji. Można by je nazwać: a/rewolucja pozioma, jako wynik walki klas czy warstw społecznych /n.p. - rewolucja francuska i bolszewicka/, b/rewolucja pionowa, wynikająca z walki o władzę ugrupowań, obejmujących jednostki różnych warstw i klas społecznych /n.p. faszystowska i hitlerowska/. Organizacja rewolucji poziomych jest łatwiejsza, zrozumienie hasła ekonomicznych lub politycznych w tej samej warstwie społecznej jest naturalniejsze, wyłonienie przywódców prostsze. Natomiast osiągnięcie porozumienia i współdziałania między ludźmi różnych klas społecznych, tradycji, wychowania, stopy życiowej i kulturalnej i t.p. musi przy przewrocie pionowym, a o taki chodziłoby w Niemczech, pokonać więcej antagonizmów, wyłonienie przywódców natrafia na większe trudności i rywalizacje. Trudności są tym większe, im bardziej agitacja i propaganda własnych hasła są silniej gnębione przez organizację pionową, jaką jest aparat państwowy, znajdujący się cał-

kowicie w ręku jednej i zdyscyplinowanej partii politycznej.

Typową organizacją pionową w państwie jest armia. To też największe i najszybsze szanse powodzenia ma zawsze przewrót polityczny lub społeczny na podłożu lub oparty o rewoltę wojskową. Przykład tego widzimy niedawno we Włoszech. Pamiętać jednak należy, że w Niemczech nie ma takiego, w wysokim stopniu niezależnego ośrodka autorytetu, jaki stanowi dynastia we Włoszech wraz z korpusem oficerskim opartym o króla, a nie dyktatora. Dalej, że prześladowanie i mordowanie przeciwników politycznych było tam mniej bezwzględne i gruntowne.

Wobec braku w Niemczech jakichkolwiek zorganizowanych partii antyhitlerowskich, mało jest widoków, by przyszło tam do ogólnego gwałtownego przewrotu o ile nie wyjdzie on z armii. Nastąpić to może prawdopodobnie dopiero przez bunt wojska pod wpływem dalszych, większych jeszcze niż dotychczasowych, klęsk w polu.

SYTUACJA NA BAŁKANACH W OŚWIETLENIU TURCZYM.

Sprawozdawca "Timesa" w Stambule donosi: "W Turcji krążą różne teorie na temat sytuacji Niemców w Rosji. Turckie koła wojskowe sądzą, że jeśli Niemcom uda się utrzymać front od błot Prypeci do morza Czarnego, wtedy będą oni mogli poprawić swoją sytuację na innych frontach. W Turcji zwraca się szczególną uwagę na jeden ważny moment, a mianowicie na to, że zagrożenie półn. Włoch i Bałkanów przez wojska sprzymierzonych zmuszą Niemców do dalszego wybitnego rozpraszania swych rezerw. Rezerwy te wybitnie się zmniejszają. Należy przypuszczać, że są one prawie wyczerpane i z tego powodu turckie koła wojskowe ze zdziwieniem przyjmują wiadomość o wysłaniu posiłków niemieckich na Bałkany. W ub. miesiącu Niemcy posiadali na Bałkanach 16 dywizji. Ostatnie doniesienia mówią, że przez Bułgarię, Rumunię i Serbię Niemcy wysłali na Bałkany 5 - 6 dywizji. Najwidoczniej nacisk rządu niemieckiego w Budapeszcie i Sofii o bardziej aktywny udział wojsk węgierskich i bułgarskich nie odniósł skutku.

Bałkańscy satelici Niemiec dobrze zrozumieli ostatnie przemówienie Churchilla. Ogłoszono w Stambule wiadomość tej treści, że Węgrzy unywają ręce co do wypadków na Bałkanach i druga wiadomość, że Bułgaria zaprzecza, jakoby wojska bułgarskie okupowały teren Albanii.

Stąd wniosek, że jeżeli Niemcy zamierzają bronić Bałkanów, muszą użyć do tego celu prawie wyłącznie własnych wojsk. Niemcy zmuszeni zostali do utrzymywania, a nawet do poświęcenia na froncie bałkańskim około 20 dywizyj własnych, niezależnie od jakiegokolwiek pomocy swych satelitów o ile wogóle taką pomoc otrzymują. Taka akcja Niemców miałaby podwójny cel: polityczny i wojskowy. Chcą oni upilnować swoich satelitów, którzy inaczej gotowi byłiby ich opuścić, oraz chcą za wszelką cenę niedopuszczyć do desantu sprzymierzonych na Bałkanach, a w każdym razie choć desant ten opóźnić, ponieważ z takiego desantu sprzymierzonych na Bałkanach łatwo mogłoby się rozwinąć śmiertelne niebezpieczeństwo połączenia się wojsk anglo-amerykańskich z armią rosyjską gdzieś w południowo-wschodniej i środkowej Europie. Nawet najwięksi optymiści nie przypuszczają, aby łatwo mogło dojść do takiego spotkania wojsk sprzymierzonych z rosyjskimi już w najbliższej przyszłości. Sam jednak fakt, że możliwości te rozważane są w tureckich kołach politycznych i wojskowych, są najlepszym dowodem jak krytyczne i nawet rozpaczliwe - według Turków - jest położenie niemieckie.

Ankara donosi za niemiecką agencją Transocean o wykryciu spisku, wymierzonego przeciw reżimowi Antonescu z zamiarem zastąpienia go przez reżim demokratyczny. Głównymi ośrodkami spisku były Bukareszt i Ploesti. Dokumenty odnośnie miała przychwycić policja niemiecka. W Londynie przypuszczają się, że wiadomości "Transoceanu" mają opinię niemiecką przygotowaną na okres niepokojów w Rumunii, obalenie rządu Antonescu i wycofanie wojsk rumuńskich z frontu wschodniego.

NOWOZYTNI NIEWOLNICY

Wszelkie przepisy dotyczące robotników polskich w Rzeszy zostały wydane w książce p.t. "Arbeitsrecht der Polen im Deutschen Reich". W świetle tego dokumentu wychodzi znowu na jaw zakłamanie, perfidia i dwulicowość Niemców. Na terenie G.G. głoszono, że w Niemczech dobrze obchodzą się z Polakami, dbają o ich zdrowie i t.p. Postępująco mówią urzędowe postanowienia: "Polak jest tylko i stale wrogiem Niemców, że przysługuje mu żadne stanowisko i miejsce we wspólności fabrycznej. Polacy wykreślili się z listy narodów kulturalnych. Zatrudnienie Polaków jest złem koniecznym. Upośledzenie Polaków jest celowe, aby podkreślić zdobycze społeczne robotników niemieckich. Przepisy szczegółowe wprowadzają znakowanie Polaków, zakaz korzysta-

nia z urządzeń publicznych jak komunikacji, rozrywek i urządzeń kulturalnych, kościoła, sportu. Obowiązuje zakaz wydalania się z miejscowości gdzie się pracuje. Przy zakwaterowaniu zarządza się oddzielenie od innych narodowości a zwłaszcza Niemców. Przydzinty wyżywienia są mniejsze niż dla innych robotników, kartek odzieżowych od roku 1943 Polakom się nie wydaje. Prawo do leczenia przysługuje tylko w miejscu zamieszkania, nie w szpitalach i leczniicach. Nie do pomyslenia jest, aby Polak mógł pouczać Niemca. W rolnictwie najwyższa dopuszczalna stawka wynagrodzenia wynosi tyle co najniższa dla innych narodowości, w przemyśle skasowano wszelkie zaopomogi i dodatki. Umowa z robotnikiem polskim jest bezterminowa, rozwiązanie jej tylko za zgodą Arbeitsamtu. Czas pracy nie wyznaczony, w praktyce zwykle 10-12 godzin. Wszelkie przepisy o ochronie pracy są dla Polaków uchylone. Urlopy możliwie krótkie i rzadkie, w praktyce wogóle wstrzymane. Robotnicy polscy ponoszą wszystkie ciężary z racji ubezpieczeń społecznych, jednak z korzystania ze świadczeń są wyłączeni. Obciążenia podatkowe są o 15% wyższe od normalnych".

Oto dowód barbarzyństwa niemieckiego i stosowania nowożytnego niewolnictwa w stosunku do narodu polskiego.

WSPED WSI DO OSWIATY.

Dzieci wiejskie zawsze chętnie gromadziły się do oświaty. Obecnie możemy opublikować przykład, który ze wszech miar zasługuje na podniesienie i godny jest naśladowania. Donoszą nam, że obecnie mimo ciężkich warunków i konieczności tajnego nauczania, w wielu wypadkach więcej niż dzieje wiejskiej przechodzi kurs szkoły średniej niż przed wojną. W pewnej wsi egzamin IV klasy gimnazjum nowego typu zdało 20-tu ludzi, a z tego 10 z jednej miejscowości. Gdzieindziej znów 16 osób uczy się do małej matury. W ciężkich warunkach konspiracyjnych zorganizowano biblioteki, pomoc szkolną i t.d., a młodzież wiejska przygotowuje nowe kadry inteligencji, tak niezbędnej w już na nowo powstającej Polsce.

NA FUNLUSZ PRASY: Głęb-50, Goryl-50, Myśl-50 zł.

NA WIEZNIOW I RODZINY: Bzikus IX, -250, - Wyrwidąb-300, Czarna-100, Wiecz-250, Barski-250, Ferdynand i Karol-2.000 zł.

---oooOooo---